

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4To/8/2021
Identifikačné číslo spisu: 9518100182
Dátum vydania rozhodnutia: 17.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:9518100182.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obžalovaného K. I. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí 17. mája 2022 v Bratislave, o odvolaní obžalovaného K. I. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 15. júna 2021, sp. zn. BB-4T/26/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného K. I. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica (ďalej tiež „Špecializovaný trestný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 15. júna 2021, sp. zn. BB-4T/26/2018 uznal obžalovaného K. I. (ďalej tiež „obžalovaný“) za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

- v období rokov 2007 až 2009 svojimi aktivitami na viacerých miestach na území Slovenskej republiky ako aj mimo nej v úmysle získať neoprávnený finančný prospech na škodu cudzieho majetku uvádzaním iných osôb do omylu pri predstieraní aktivít na poisťovacom a finančnom trhu a vylákať tak postupne od obchodných spoločností ING Životná poisťovňa, a. s., Trnavská cesta 50/B, 821 02 Bratislava, IČO: 35 691 999, v súčasnosti NN životná poisťovňa, a. s., Jesenského 4/C, 811 02 Bratislava, IČO: 35 691 999 (ďalej len „ING Životná poisťovňa“), Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s., Dostojevského rad 4, 811 09 Bratislava, IČO: 00 151 700 (ďalej len „Allianz-Slovenská poisťovňa“) a AXA životní pojišťovna, a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Kolárska č. 6, 811 06 Bratislava, predtým so sídlom Laurinská 18, 811 01 Bratislava, IČO: 36 857 521, v súčasnosti UNIQA Insurance Group, Krasovského 15, 851 01 Bratislava, IČO: 36 857 521 (ďalej len „AXA životní pojišťovna“) finančné prostriedky takým spôsobom, že

1. ako konateľ do 04.09.2008 a neskôr reálne konajúca zodpovedná osoba obchodnej spoločnosti Happy Trend s. r. o., so sídlom v Nitre, Ďurková 22, IČO: 43840 922, (ďalej len „Happy Trend“) v období

konca roka 2007 do konca roka 2008 uzatvoril v mene obchodnej spoločnosti Happy Trend Zmluvy o obchodnom zastúpení v Bratislave dňa 28.11.2007 so spoločnosťou ING Životná poisťovňa a dňa 09.01.2008 s Allianz-Slovenská poisťovňa, za účelom inkasovania peňažných prostriedkov v podobe provízií ako odmeny za zabezpečenie klientskych zmlúv založených na poskytnutí rozličných druhoch poistenia, predovšetkým životného poistenia a v nasledovnom období v mene obchodnej spoločnosti Happy Trend vytvoril viacúrovňový systém sprostredkovateľov poistenia a ich bodového hodnotenia a týchto ústne vyškolil a inštruoval tak, aby oslovovali rozličné osoby a uzatvárali s nimi poisťné zmluvy v mene uvedených poisťovní ako ich klientmi s ponúkaním výhody, že poisťné bude po prvom zaplatení poisťného v určitej dobe poistenia za nich platiť spoločnosť Happy Trend a také podmienky stanovil K. I. v rozpore s podmienkami Zmlúv o obchodnom zastúpení zo dňa 28.11.2007 a zo dňa 09.01.2008, v úmysle zlákať mnohé osoby za nových klientov poisťovní a na uzavretie poisťnej zmluvy, aby predstierajúc zabezpečenie riadneho zmluvného poistenia, získal od menovaných poisťovní čo najviac provízií odvodených od počtu uzavretých poisťných zmlúv za účelom ich vyplatenia obchodnej spoločnosti Happy Trend, pričom jej spolupracovníci takto na rôznych miestach Slovenskej republiky v období od 01.12.2007 do 31.01.2009 uzatvorili postupne najmenej 4.600 poisťných zmlúv s viacerými osobami, ktorí sa stali klientmi poisťovní a spoločnosti Happy Trend boli za to priebežne vyplácané sumy zo strany ING Životná poisťovňa do celkovej výšky 4.462.637,97 Eur a zo strany Allianz-Slovenská poisťovňa do celkovej výšky 1.543.060,45 Eur, pričom následne bolo poisťovňami pri skonštatovanom dlžnom na poisťnom od druhého polroku 2008 zistené, že viaceré poisťné zmluvy boli uzavreté na základe ponúkaných výhodných podmienok čiastočnej refundácie poisťného stanovených K. I. v rozpore s podmienkami Zmlúv o obchodnom zastúpení, alebo sčasti aj fiktívne a po odmietaní poisťovní ďalej vyplácať provízie nebolo plnené poisťné poisťovní, v dôsledku čoho boli poisťné zmluvy predčasne ukončené výpoveďami, čím boli menované poisťovne uvedené do omylu v otázke riadneho výkonu sprostredkovania uzavretých poisťných zmlúv pri získaní klientov v zmysle zmlúv o obchodnom zastúpení za odmenu, sprostredkovatelia pri obdržaní provízie a platení poisťného za klientov ako aj klienti pri platení poisťného, a tak bola spôsobená majetková škoda na vyplatených podvodne získaných províziách z neplnených alebo predstieraných plnených poisťných zmlúv obchodným spoločnostiam ING Životná poisťovňa celkovo na odmene za 3.905 poisťných zmlúv v celkovej výške 3.952.514,6 Eur a Allianz-Slovenská poisťovňa celkovo na odmene za 1.600 poisťných zmlúv v celkovej výške 2.096.552,07 Eur,

2. ako osoba zastupujúca spoločnosť MT-Finance, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Svetlá č. 1, IČO: 43 889 662 (ďalej len „MT-Finance“) na presne nezistenom mieste v Nitre v presne nezistenom čase v priebehu obdobia roku 2009 dal v úmysle získať peňažné prostriedky v podobe provízií a odmien za výkon činnosti spočívajúcej v predstieranom zabezpečení klientskych zmlúv sprostredkovaním rozličných druhov poistenia, predovšetkým životného poistenia, pokyn osobám vystupujúcim za konateľov spoločnosti MT-Finance na podpísanie Zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 09.02.2009 so spoločnosťou ING Životná poisťovňa a Zmluvy o sprostredkovaní poistenia IC - PO zo dňa 20.06.2009 so spoločnosťou AXA životní pojišťovna, na základe ktorých zaviazal menovanú firmu ako obchodného zástupcu vykonávať v prospech poisťovní za podmienok uvedených v týchto zmluvách sprostredkovanie rozličných druhov poistenia medzi uvedenými poisťovňami a klientmi a poisťovne sa zaviazali obchodnému zástupcovi vyplatiť provízie a odmeny za výkon sprostredkovateľskej činnosti uzavretím poisťných zmlúv, ktoré však boli s klientmi uzatvárané za prísľubov plniť za nich poisťné po určitej dobe a za podmienok poskytovania výhod refundáciou plnenia poisťného, ktoré stanovil K. I. v rozpore so zmluvami o zastupovaní poisťovní a v snahe, aby čo najviac klientov uzavrelo zmluvy s poisťovňami a spoločnosti MT-Finance tak mohli byť vyplatené väčšie provízie, no po vyplatení provízií spoločnosti MT-Finance, poisťovne koncom roka 2009 zistili neplnenie poisťného, v dôsledku čoho poisťné zmluvy boli predčasne ukončené výpoveďami, čím K. I. vylákal od vyššie menovaných poisťovní provízie s vedomím, že deklarované poisťné zmluvy boli uzavreté s predstieraním plnenia poisťného a tak uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na vyplatenie provízií so spôsobením majetkovej škody na vyplatených neoprávnených províziách spoločnosti ING Životná poisťovňa vo výške 279.490,84 Eur a AXA životní pojišťovna vo výške 380.490,50 Eur,

čím uvedeným podvodným konaním v mene podnikateľských subjektov Happy Trend a MT-Finance

vylákal v období rokov 2007 a 2009 od poisťovní ING Životná poisťovňa, Allianz-Slovenská poisťovňa a AXA životní pojišťovna ako provízie za uzavreté poisťné zmluvy a spôsobil im tak celkovú škodu v úhrnnej výške 6.709.047,57 Eur,

3. ako osoba konajúca v mene spoločnosti CE Conrex AG so sídlom v Seychelskej republike, Global Gateway 1 150, Rue de la Perle, Providence Mahe, v úmysle na škodu cudzieho majetku sa obohatiť, v období od marca 2009 až do konca novembra 2009 na rôznych miestach Slovenskej republiky, najmä v okresoch Nitra, Košice, Trenčín, sám alebo prostredníctvom ním poverených osôb vylákal od rôznych fyzických osôb v počte najmenej 333 finančné prostriedky, ktoré prijímal sám alebo prostredníctvom ním poverených osôb s vystavením príjmových pokladničných dokladov v mene firiem CE Conrex AG, respektíve FX Global Fund LLC alebo na účet do banky v Hong Kongu, vedený na meno firmy Farlington Enterprises, predstierajúc investičnú činnosť spoločnosti CE Conrex AG založenú na predaji podielových listov (Membership certificate) firmy FX Global Fund LLC so sídlom v USA, Delaware, 341 Raven Cirele, Wyoming, 19934 Kent, No: 4657968 a v zhodnotení takto vložených finančných prostriedkov mesačne vo výške cca. 8 až 12% podľa objemu vkladu, pričom výnos mal byť dosahovaný prostredníctvom využívania kolísavých kurzov svetových mien na finančnom trhu (tzv. forex), oslovení záujemcovia alebo klienti z vyššie uvedených poisťných zmlúv po predchádzajúcej prednáške o investovaní a zhodnotení vkladných finančných prostriedkov, ktorú viedol na rozličných miestach predovšetkým K. I. s prísľubom, že po uplynutí polročnej, prípadne ročnej doby im budú vyplatené vklady spolu s výnosmi, mali možnosť sledovať na obžalovaným zriadenej a spravovanej internetovej stránke spoločnosti CE Conrex AG úročenie svojich peňažných vkladov do spoločnosti CE Conrex AG, a K. I. takto dosiahol peňažný príjem zo získaných finančných prostriedkov v celkovej výške najmenej 1.467.224 Eur, pričom k dosiahnutiu zhodnotenia peňažných prostriedkov v mene spoločnosti CE Conrex AG nevykonával žiadne obchody so spoločnosťou FX Global Fund LLC, ani nerealizoval úspešné forexové obchody ako to uvádzal záujemcom, ale získané peňažné prostriedky previedol na iné účty alebo vybral alebo inak použil vo vlastný prospech, čím spôsobil najmenej 333 poškodeným fyzickým osobám celkovú škodu minimálne vo výške 1.467.224 Eur.

Za tento trestný čin súd prvého stupňa obžalovanému K. I. uložil podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Súčasne podľa § 76 ods. 1, § 78 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad na dobu 2 rokov a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodeným škodu, a to NN životná poisťovňa, IČO: 35 691 999 vo výške 4.232.005,-Eur a UNIQA Insurance Group, IČO: 36 857 521 škodu vo výške 380.490,50 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie proti všetkým jeho výrokom. Dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa obžalovaný doplnil písomným podaním z 26. októbra 2021, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jána Poláka.

V písomných dôvodoch svojho odvolania obžalovaný úvodom uviedol, že o jeho úmysle získať neoprávnený finančný prospech na škodu cudzieho majetku predstieraním aktivít na poisťnom trhu a snahe vylákať od poisťovní finančné prostriedky, nesvedčí podľa jeho názoru, žiaden z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Tvrdenie súdu o predstieraní aktivít na poisťovacom trhu odporuje vykonanému dokazovaniu a vlastným skutkovým zisteniam a záverom súdu. Zo záverov súdu nie je zrejmé v prospech koho mal mať obžalovaný záujem získať neoprávnený finančný prospech, v konaní nebolo preukázané, že spoločnosť Happy Trend s. r. o. neplatila spolupracujúcim fyzickým osobám odmeny za sprostredkovanie uzavretia poisťných zmlúv alebo, že by obžalovaný s peniazmi získanými od poisťovní titulom provízií za uzavretie poisťných zmlúv, naložil v rozpore so zákonom. Podľa názoru obžalovaného v napadnutom rozsudku absentuje zrozumiteľná a preskúmateľná úvaha súdu o tom, z ktorých konkrétnych dôkazov vyplýva skutkový záver o jeho úmysle získať neoprávnený majetkový prospech. Ku skutkovému záveru súdu prvého stupňa o tom, že to bol práve on, ktorý ústne vyškolí ďalších sprostredkovateľov poistenia tak, aby ponúkali výhodu, že poisťné bude po prvom zaplatení poisťného v určitej dobe poistenia platiť za nich spoločnosť Happy

Trend, obžalovaný k tomu uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by všetci sprostredkovatelia poistenia boli inštruovaní v duchu poskytovania vyššie uvedenej výhody a o ktoré konkrétne poistné zmluvy sa má jednať, a teda aká škoda mala vzniknúť práve vytýkaným jeho konaním. Súdu prvého stupňa zároveň obžalovaný vytkol, že sa mal pri vyčíslení škody obmedziť len na akceptovanie výšky nároku na škodu vyčíslenú poisťovňami, bez toho, aby bližšie skúmal, či celá údajná škoda uvádzaná poisťovňami vznikla činnosťou tých sprostredkovateľov, ktorí boli inštruovaní obžalovaným. Obdobnú argumentáciu obžalovaný uviedol aj ku skutkovému zisteniu súdu prvého stupňa, že viaceré poistné zmluvy uzatvorené spoločnosťou Happy Trend s. r. o. boli fiktívne, teda uzatvorené na podklade falošných občianskych preukazov a osobných údajov, pričom nie sú identifikované, ktoré konkrétne poistné zmluvy boli fiktívne. Taktiež nebolo preukázané, že by kohokoľvek inštruoval na uzatváranie fiktívnych poistných zmlúv. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, ktorým ustanoveniam Zmlúv o obchodnom zastúpení odporuje eventuálny prísľub refundovať časť nákladov na poistné. S poukazom na časti výpovedí svedkov O., P., H., H., A., S., X. obžalovaný namieta, že nie je zrejmé na podklade akých dôkazov dospel súd prvého stupňa ku skutkovému záveru, že „poučil“ sprostredkovateľov tak, aby títo svojich klientov inštruovali, že stačí zaplatiť prvé, respektíve druhé mesačné poistné a ostatné lehotné mesačné poistné bude za klientov platiť spoločnosť Happy Trend s. r. o., respektíve MT-Finance. V súvislosti so skutkom v bode 1. obžalovaný ďalej zdôrazňoval potrebu rozlišovania prípadov kedy viedol niektorých sprostredkovateľov k možnosti ponúknuť poisteným refundáciu poistného až v prípade riadne zaplateného poistného od prípadov, keď niektorí sprostredkovatelia sami na základe vlastného rozhodnutia prisľúbili klientom, že budú za nich za určitých okolností platiť poistné, eventuálne platiť z vlastných provízií. Napokon obžalovaný namieta, že v konaní nemôže niesť trestnú zodpovednosť za činnosť tých sprostredkovateľov, ktorí uzatvárali fiktívne zmluvy, eventuálne sami prisľúbili poisteným, že budú za nich platiť poistné z vlastných provízií. V súvislosti so skutkom v bode 1. poprel, že spoločnosť Happy Trend s. r. o. za ktoréhokoľvek poistenca platila poistné.

Vo vzťahu skutku v bode 2. obžalovaný zopakoval svoju argumentáciu a poprel, že by konal v úmysle podviesť poisťovne a poukázal na spoločné menovatele medzi skutkami 1. a 2., ktoré nachádzal v podobe nesprávneho a bezvýhradného akceptovania nároku poisťovní na náhradu škody, neuvedenia ktorému ustanoveniu Zmlúv o obchodnom zastúpení odporuje „refundácia“, nerozlišovanie situácie, keď „refundáciu“ z vlastného rozhodnutia a z vlastnej sprostredkovateľskej provízie ponúkli poisteným sprostredkovatelia poistenia, ako aj potrebu odlišenia prípadov tzv. fiktívnych zmlúv. Zároveň poukázal na výpovede časti svedkov, ktorí boli školení obžalovaným k ponúkaniu možnosti refundovania poistného, pričom iná skupina svedkov už bola školená a inštruovaná svedkyňou I.. Z prvej skupiny dôkazov podľa obžalovaného nevyplýva, že by „eventuálna čiastočná refundácia poistného“ odporovala zákonu, alebo zmluvám s poisťovňami a z druhej skupiny výpovedí svedkov nevyplýva, že inštrukcie k refundácii poistného dával práve obžalovaný.

Vo vzťahu ku skutku v bode 3. odvolateľ uviedol, že v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa absentuje logické a zrozumiteľné prepojenie medzi konštatovaním súdu o jeho úmysle obohatiť sa prostredníctvom uvedenia niekoho iného do omylu s konkrétnymi dôkazmi, ktoré súd k tomuto záveru viedli. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že by finančné prostriedky vkladateľov použil na iný účel a skutočnosť, že stratil možnosť finančné prostriedky zhodnocovať v dôsledku zásahu štátneho orgánu cudzieho štátu, nemožno bagatelizovať.

Ako vadu konania, ku ktorej malo dôjsť v predchádzajúcom priebehu konania obžalovaný poukázal na čítanie zápisnice o výpovedi svedka Z. I. a vyslovil námietku nezákonnosti, nakoľko zastáva názor, že v prípade jej čítania neboli splnené zákonné predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 263 Trestného poriadku. Obžalovaný sa taktiež nestotožňuje s odôvodnením odmietnutia vykonania dôkazov ním navrhovaných, ktoré považuje za nedostatočné a nesprávne. Taktiež obsah zmluvy o investovaní finančných prostriedkov Ing. Z. O. nemal byť v konaní zisťovaný žiadnymi dôkazmi a nebol ani rozvedený v rozsudku. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov zastáva názor, že odvolaním napadnutý rozsudok je arbitrárny, nepreskúmateľný, nezrozumiteľný, a preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 písm. a), b), c) a d) Trestného poriadku v spojení s § 322 ods. 3

Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, pretože ani jeden zo skutkov kladených obžalovanému za vinu, nie je trestným činom.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej tiež „prokurátorka“), ktorá má za to, že odvolaním napadnutý rozsudok je správny a obžalovanému uložený trest je primeraný. Ani odôvodnenie odvolania obžalovaného nestavia jeho vinu v rozumnú pochybnosť. Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku, podrobne a so znalosťou veci vysvetlil, ako boli do omylu prostredníctvom predajcov poistenia uvádzaní najskôr jednotliví poistníci, a to nesprávnym vysvetľovaním podmienok poistenia ohľadom úhrad poistenia, čím obžalovaný chcel dosiahnuť veľký počet uzatvorených poistných zmlúv a následne boli uvádzané do omylu poisťovne, ktoré vyplácali provízie v domnienke, že ide o riadne uzatvorené zmluvy, teda že poistníci budú platiť aj poistné. Aj v prípade skutku v bode 3. obžalovaný najprv zorganizoval prednášky o obchodovaní vo forexe a sľubujúc výnosy 8 % až 12%, ktoré mali byť vyplatené po polročnej či ročnej dobe, vyzbieral vklady od 333 „investorov“, pre ktorých zriadil aj virtuálnu stránku na sledovanie svojej investície, čo nespĺnil a väčšinu investorov nevyplatil ani v istine a k zaisteniu účtu došlo až v dôsledku trestného oznámenia JUDr. Z. K. ako jedného z poškodených. Obžalovaným prisľúbené investovanie nebolo vykonané, respektíve nebolo vykonané v mene jednotlivých klientov, od ktorých obžalovaný finančné prostriedky vylákal. Prokurátorka z vyššie uvedených dôvodov navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

K vyjadreniu prokurátorky k odvolaniu obžalovaného sa obžalovaný a ani jeho obhajca do konania nariadeného verejného zasadnutia najvyššieho súdu, písomne bližšie nevyjadrili.

Prokurátor na verejnom zasadnutí najvyššieho súdu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd“) odvolanie obžalovaného K. I. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhli, aby Najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Trestného poriadku a v spojení s § 322 ods. 3 Trestného poriadku aby obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil, pretože ani jeden zo skutkov nie je trestným činom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal na podklade odvolania obžalovaného, ktoré podal ako oprávnená osoba podľa § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, včas podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku, v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Čo sa týka konania pred prvostupňovým súdom, Najvyšší súd uvádza, že boli dodržané všetky základné zásady trestného konania, ktoré sú uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, predovšetkým zásada zákonného procesu § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu § 2 ods. 9 Trestného poriadku, zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci § 2 ods. 10 Trestného poriadku i zásada voľného hodnotenia dôkazov § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku netrpí chybami, pre ktoré by bolo bez ďalšieho potrebné zrušenie napadnutého rozsudku a jeho vrátenie súdu prvého stupňa.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacich podstatu súdeného trestného činu treba hneď úvodom uviesť, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetné čiastkové útoky - skutky v bodoch 1. až 3. sa stali spôsobom popísaným vo výroku napadnutého rozsudku, že ich spáchal obžalovaný K. I. a že z jeho konania nastali tam uvedené následky.

Po splnení prieskumnej povinnosti Najvyšší súd zistil, že Špecializovaný trestný súd po vrátení veci plne rešpektoval právny názor Najvyššieho súdu vyjadrený v zrušujúcom uznesení zo 06. októbra 2020, sp. zn. 4To/2/2020 a vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Špecializovaný trestný súd podľa pokynu Najvyššieho súdu na hlavnom pojednávaní dňa 07. júna 2021 opätovne vypočul obžalovaného K. I., opätovne vypočul svedkov JUDr. G. H. - splnomocneného zástupcu poškodenej poisťovne Allianz- Slovenská poisťovňa, a. s., Ing. Y. T. - finančného poradcu obžalovaného, v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Trestného poriadku prečítal výsluchy svedkov z prípravného konania, a to výsluchy svedkov D. Y., Y. H., S. I., I. H., S. G., V. G., V. L., O. L., Ing. H. I., Mgr. L. G., K. G., N. I., Ing. V. A., Z. N., Z. J., V. Z., na hlavnom pojednávaní dňa 15. júna 2021 opätovne vypočul svedka Ing. Z. O., a taktiež správne postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka Z. I. - brata obžalovaného, a to bez súhlasu procesných strán, nakoľko ide o osobu, u ktorej dlhodobý pobyt v cudzine znemožňoval jeho výsluch pred súdom. Špecializovaný trestný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede týchto vyššie menovaných osôb, ako aj o výpovede svedkov z prípravného konania, ktoré boli prečítané na hlavných pojednávaniach dňa 26. februára 2019, 21. marca 2019, 12. júna 2019, 15. júla 2019 a dňa 16. júla 2019 (celkovo bolo na hlavných pojednávaniach vykonaných 173 výpovedí svedkov) a oboznámil sa aj s relevantnými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne a vecne správne odôvodnil a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovaného K. I. za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Úvahy a závery súdu prvého stupňa sú založené na zásadách logického konania a uvažovania, sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožnil.

Obžalovaný dňa 14. novembra 2007 ako konateľ v mene spoločnosti Happy Trend požiadal Národnú banku Slovenska o udelenie povolenia na sprostredkovanie poistenia. Dňa 26. novembra 2007 sa rozhodnutie o povolení sprostredkovania poistenia stalo právoplatným. Na vykonávanie sprostredkovania poistenia ďalšími osobami mal obžalovaný za spoločnosť Happy Trend takýchto spolupracovníkov nahlásiť Národnej banke Slovenska k registrácii, avšak do 04. septembra 2008 to neurobil. Obžalovaný uzavrel s poisťovňou Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s. zmluvu o obchodnom zastúpení 09. januára 2008 a s poisťovňou ING Životná poisťovňa dňa 28. novembra 2007, predmetom ktorých bolo sprostredkovanie poistení. V treťom štvrtroku 2008 Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s. po tom, čo zistila pochybné uzatváranie poistných zmlúv predkladaných spoločnosťou Happy Trend, pozastavila výplatu provízií, respektíve zapísala ich do stornoprovízií. Na podklade zistených nedostatkov bolo rozhodnutím Národnej banky Slovenska z 21. decembra 2010 spoločnosti Happy Trend odobraté povolenie sprostredkovať poistenia.

Súčasne súd prvého stupňa správne ustálil, že obžalovaný v druhej polovici roku 2008 zabezpečil založil spoločnosť MT-Finance za rovnakým účelom ako to bolo v spoločnosti Happy Trend.

Špecializovaný trestný súd na základe vykonaného dokazovania správne zistil, že zo strany spoločnosti Happy Trend a MT-Finance boli sprostredkovateľmi sľubované výhody finančnej povahy, ktoré spočívali v tom, že klienti zaplatia prvú splátku, prípadne dve splátky poistného s tým, že ostatné splátky budú za nich hradit' tieto dve špecifikované spoločnosti. Takéto formy zvýhodnenia boli v rozpore s podmienkami sprostredkovania poistenia. Tieto mesačné platby mali byť realizované z provízií vyplácaných priebežne poisťovňami sprostredkovateľom. Smernica pre poisťovacích agentov s konkretizovanými povinnosťami sprostredkovateľov poistenia pri uzatváraní poistných zmlúv však nedovoľuje sprostredkovateľovi uhrádzať poistné k poistnej zmluve, ktorú neuzatvoril ako poistník, respektíve v ktorej nie je uvedený ako poistený. Zmienené poisťovne sa svojim vnútorným šetrením dozvedeli od klientov, že poistné k svojim poistným zmluvám neplatia, pretože platenie poistného im

prisľúbili sprostredkovatelia spoločnosti Happy Trend a MT-Finance, ktoré ho za nich aj uhradili. Následne poisťovne vyselektovali neplatné a fiktívne poisťné zmluvy, ktoré boli z dôvodu neplatenia poisťného, respektíve neuzavretia poisťnej zmluvy zrušené.

Z výpovedí zástupcov poškodených poisťovní jednoznačne vyplynulo, že na základe uzavretých zmlúv o obchodnom zastúpení boli predložené uzavreté poisťné zmluvy v ich mene na bankové účty spoločnosti Happy Trend a MT-Finance vyplatené finančné prostriedky ako provízie za sprostredkovanie poisťných zmlúv. Prvá indícia pochybnej činnosti pri výkone sprostredkovateľskej činnosti bola tá skutočnosť, že pri mnohých poisťných zmluvách bolo poisťovniam zaplatené prvé, respektíve druhé poisťné a ďalšie mesačné poisťné splátky uhrádzané neboli. Následne došlo zo strán poisťovní k pozastaveniu výplat provízií a neskôr k odstúpeniu od zmlúv o obchodnom zastúpení. Z produkcie spoločnosti Happy Trend pre poisťovňu Allianz- Slovenská poisťovňa, a.s. z počtu 1.695 ks poisťných zmlúv zaniklo 1.637 ks z dôvodu stornovania, odmietnutia a úplného zániku zmluvy. Pri spoločnosti ING z počtu 3.942 ks uzavretých poisťných zmlúv bolo oprávnených len 37 ks poisťných zmlúv. Nárok na vrátenie získaných provízií u spoločnosti MT-Finance je odôvodnený takými istými skutočnosťami ako v prípade spoločnosti Happy Trend.

Niet pochyb, že obžalovaný riadil a zastupoval spoločnosť Happy Trend. Z konania v prospech spoločnosti MT-Finance bol usvedčený výpovedami svedkov K. Z., D. E., Z. G., ako aj listinnými dôkazmi, a to ním podpísanými zmluvami o spolupráci v mene spoločnosti MT-Finance s viacerými spolupracovníkmi pre uzatváranie poisťných zmlúv v mene spoločnosti MT-Finance, bankovými dokladmi a dispozičnom nakladaní s účtom spoločnosti a finančnými prostriedkami plynúcimi z poisťovní.

Z viacerých výpovedí svedkov bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, ako fungoval viacúrovňový systém riadenia MLM. Tento systém aplikoval práve obžalovaný a on ho aj na školeniach prezentoval.

Špecializovaný trestný súd z vykonaného dokazovania ďalej správne zistil, že sprostredkovateľov poistení spoločností Happy Trend a MT-Finance inštruoval práve obžalovaný, alebo ním poverené osoby ako majú prezentovať poistenie klientom, že po zaplatení prvého poistenia im ďalšie mesačné splátky budú refundované spoločnosťami Happy Trend, respektíve MT-Finance. Svedecké výpovede poistených osôb potvrdzujú, že si nechávali predplatiť zaplatené poisťné zo strany týchto spoločností, prípadne, že mali odovzdávať šekové poukážky zástupcom týchto spoločností na preplatenie. Z výpovedí svedkov, ktorí uzatvorili poisťné zmluvy plynie, že v prípade, že by im nebola prisľúbená refundácia úhrad poisťného, neboli by uzatvorili poisťné zmluvy. Keďže obžalovaným riadené spoločnosti Happy Trend a MT-Finance prestali v určitom období za poisťné osoby platiť poisťné, vyšlo najavo, že týmto osobám bola ponúknutá a poskytnutá neoprávnená výhoda vo forme platenia poisťného.

Mnohí spolupracovníci spoločnosti Happy Trend a MT-Finance potvrdili, že sa zúčastnili viacerých školení, na ktorých ich obžalovaný oboznamoval o vytvorenom systéme rozvetvených spolupracovníkov a o spôsobe odmeňovania, ako aj o použití získanej provízie na vloženie do forexových fondov pod zámenkou zhodnotenia a využitia výnosov z nich na platenie poisťného za poistených klientov. Takéto školenia boli organizované v Spišskej Novej Vsi v hoteli Metropol v dňoch 12. júla 2007 a 13. júla 2007 a v Radave v dňoch 05. júla 2008 a 06. júla 2008.

Je teda bez pochybností preukázané, že motívom konania obžalovaného bolo získanie provízií od poškodených poisťovní. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že potom čo boli pozastavené výplaty provízií spoločnosti Happy Trend v druhom polroku 2008, obžalovaný z dôvodu získania ďalších finančných prostriedkov zabezpečil uzavretie zmluvy o sprostredkovaní v mene spoločnosti MT-Finance, aby pokračoval vo vylákavaní provízií za predkladané poisťné zmluvy s predstieraním uzavretia životného poistenia.

K čiastkovému útoku predmetného pokračovacieho trestného činu v bode 3. Špecializovaný trestný súd

správne ustálil, že obžalovaný sa zaoberal obchodovaním na zahraničných finančných trhoch tzv. forexom, za účelom čoho zastupoval firmu CE Conrex AG, konal v mene cudzích firiem FX Global a Farlington Enterprises, disponoval s účtami v bankách Hong Kongu, Lichtenštajnsku a Švajčiarsku, založil a spravoval internetovú stránku www.ceconrexag.com a prijímal mnohopočetné finančné vklady od rozličných osôb, obzvlášť od nemu priradených sprostredkovateľov uzavretia poisťných zmlúv. Obžalovaný nepriznal vystavený doklad Membership certificate klientom pri investovaní do CE Conrexu AG, že išlo o predaj členstva firmy FX Global Fund, pričom popis investovania prezentovaný obžalovaným, že v prípade peňažného vkladu ide o investíciu do firmy CE Conrex AG so sídlom v republike Seychely a investor - klient sa stáva majiteľom Membership certificate vo firme FX Global Fund LLC s následnou garanciou o odkúpení najmenej za hodnotu vkladu, bol zavádzajúci. Obžalovaný nazhromaždené finančné prostriedky od vkladateľov len previedol na viaceré účty rozličných bánk a klientom sľubované investovanie vôbec nezrealizoval.

Taktiež v tejto súvislosti treba dodať, že najvyšší súd už prvým svojím rozhodnutím v posudzovanej veci, na podklade odvolania prokurátora, zrušil výrok o oslobodení obžalovaného v časti ohľadom skutku v bode 3. a vyjadril právny názor, že predmetné protiprávne konanie obžalovaného napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu.

Obžalovaný skutky v bodoch 1. až 3. napadnutého rozsudku spáchal v čase od 01. decembra 2007 do decembra 2009 a tieto boli spáchané rovnakým spôsobom, keď za účelom podvodného inkasovania finančných prostriedkov v podobe provízií od poisťovní, predstierajúc zabezpečenie riadneho zmluvného poistenia ako odmeny za zabezpečenie klientskych zmlúv založených na poskytnutí rozličných druhov poistenia, predovšetkým životného, inštruoval spolupracovníkov tak, aby oslovovali rozličné osoby a uzatvárali s nimi poisťné zmluvy v mene uvedených poisťovní, ako ich klientmi s ponúkaním výhody, že poisťné bude po prvom, respektíve druhom zaplatení poisťného v určitej dobe poistenia za nich platiť firma Happy Trend, prípadne MT-Finance. Tieto pravidlá stanovil obžalovaný v rozpore s podmienkami zmlúv o obchodnom zastúpení v úmysle nájsť mnohé osoby za nových klientov poisťovní. Obdobným spôsobom vylákal finančné prostriedky aj prostredníctvom tzv. forexových obchodov od poškodených takým spôsobom, že im sľuboval zhodnocovanie nimi vložených finančných prostriedkov predstierajúc investičnú činnosť jeho spoločnosti, čo nezrealizoval. Zámerom obžalovaného bolo nelegálne získanie finančných prostriedkov, pričom tento zámer bol jednotiaci a spájali ho spolu objektívne a subjektívne súvislosti jeho konania do jedného pokračovacieho trestného činu.

Obžalovaný sa svojím odvolaním dožadoval iného hodnotenia dôkazov, ako ich vyhodnotil Špecializovaný trestný súd. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom prvostupňový súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o vine obžalovaného K. I. dostatočne odôvodnil. Najvyšší súd sa so zisteniami a závermi súdu prvého stupňa stotožnil, preto v uvedených smeroch v celom rozsahu odkazuje na písomné zdôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov súdu prvého stupňa. Špecializovaný trestný súd správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom správne právne posúdil predmetný skutok a taktiež správne sa vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného.

K námietke obžalovaného o prečítaní výpovede svedka Z. I. z prípravného konania Najvyšší súd konštatuje, že svedok (brat obžalovaného) svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní 14. mája 2021 a 15. júna 2021 žiadnym spôsobom neospravedlnil. Na dotaz predsedu senátu dňa 12. mája 2021, svedok uviedol, že na hlavné pojednávanie sa nedostaví, nakoľko v Holandsku sa neskončili karanténne opatrenia v súvislosti s ochorením Covid 19 a po príchode do Slovenskej republiky by musel zostať v 14-dňovej karanténe a rovnako tak by musel zostať v karanténe aj po návrate do Holandska. Postup súdu prvého stupňa pri prečítaní výpovede svedka Z. I. z prípravného konania z 10. októbra 2016 a z hlavného pojednávania z 12. júna 2019 bol v súlade s ustanovením § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko tento svedok sa dlhodobo zdržiava v Holandsku, kde pracuje a žije so svojou rodinou, a teda jeho dlhodobý pobyt v cudzine znemožnil jeho osobný výsluch pred súdom.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že v danom prípade existujú dve skupiny dôkazov, pričom pri prvej skupine dôkazov nevyplýva, že by eventuálnu čiastočnú refundáciu poistného odporovala zákonu, či zmluvám s poisťovňami a z druhej skupiny dôkazov zasa vyplýva, že inštrukcie nedával obžalovaný a absentuje podklad pre záver o protiprávnom jeho konaní. Najvyšší súd konštatuje, že dokazovaním bolo preukázané, že celý systém riadenia a organizácie práce vymyslel a riadil práve obžalovaný. Ide o systém MLM, ktorý je založený na systéme školení osoby riadiacej, ktorá ďalšie osoby školí, inštruuje a tie sú motivované na spoluprácu, prípadne uzatváranie obchodov vytváraním kapitálu a kariérnym rastom. Do systému MLM práve obžalovaný ako zakladateľ spoločnosti prvých spolupracujúcich inštruoval tak, že postačí keď klienti poistenia zaplatia iba prvé dve splátky poistného a ďalšie lehotné poistné budú platiť sprostredkovatelia, respektíve spoločnosť Happy Trend. Z výpovede svedka Ing. V. A. vyplynulo, že takýto postup im kázal obžalovaný, pričom osobne sa zúčastnil školení, na ktorých obžalovaný prednášal o fungovaní spoločnosti Happy Trend. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z výpovedí svedkov Ing. O. a Ing. W.. Obrana obžalovaného o tzv. „refundácii“ platieb poistného preto neobstojí, nakoľko podstata spočívala v tom čo určil a ako inštruoval spolupracovníkov obžalovaný, pričom ďalší spolupracovníci pri ich školeniach mohli istým spôsobom tieto inštrukcie modifikovať. Je potrebné dodať, že klienti poistenia sa sami zdôverovali pracovníkom poškodených poisťovní, ako boli motivovaní k uzatvoreniu poistenej zmluvy. Uviedli, že bez takejto ponúknutej výhody, poistné zmluvy by neuzatvorili.

Obžalovaný teda pokračovaním svojho protiprávneho konania na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatil tým, že uviedol iného do omylu, využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu.

Najvyšší súd ďalej zistil, že Špecializovaný trestný súd pri ukladaní druhu a výmeru trestu obžalovanému postupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a § 38 Trestného zákona. Pri ukladaní druhu a výmery trestu súd dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Najvyšší súd v danej súvislosti pripomína, že na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu.

V súvislosti s výrokom o treste najvyšší súd považuje za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu, najmä na ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorý zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od spáchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu, v čom sa odráža zásada individualizácie trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorého sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia, teda represiou a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trest musí vyjadrovať tiež morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické. Pri úvahách o druhu a výmery trestu je nutné aplikovať tiež ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok,

zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci trestnej sadzby tam, kde je trest takto kvalifikovaný, ale určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona. Osobu páchatela je pritom potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu, občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

Špecializovaný trestný súd pri ukladaní trestu obžalovanému K. I., správne nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a taktiež správne nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. Súd mu ukladal trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 221 ods. 4 Trestného zákona, kde zákon ustanovuje trestnú sadzbu s dolnou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov a s hornou hranicou trestnej sadzby vo výmere 15 rokov.

Najvyšší súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 13 rokov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Špecializovaný trestný súd rovnako správne zaradil obžalovaného K. I. namiesto ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko správne zistil, že náprava obžalovaného bude v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zaručená lepšie. Za trestnú činnosť spáchanú v minulosti nebol obžalovanému uložený trest odňatia slobody, ktorý by bol spojený s jeho priamym výkonom.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu, súd mu obligatórne uložil ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona, ktorého účelom bude kontrolovať jeho správanie po výkone trestu odňatia slobody po dobu dvoch rokov.

Predmetom posudzovaného trestného konania boli i nároky uplatnené poškodenými spoločnosťami NN životná poisťovňa, a.s. a UNIQA Insurance Group.

Škodou sa podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou na účel Trestného zákona sa rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Škodou sa rozumie aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok, alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť (§ 124 ods. 2 Trestného zákona).

Podľa § 46 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné

zákonom chránené práva alebo slobody.

Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Vzhľadom na definíciu pojmu škoda (§ 46 ods. 1 Trestného poriadku) povinnosť rozhodnúť o jej náhrade v odsudzujúcom rozsudku, ak bol jej nárok riadne uplatnený, sa vzťahuje na škodu majetkovú, morálnu aj inú, aj na porušenie či ohrozenie iných zákonných práv alebo slobôd poškodeného s tým, že pojem „morálna škoda“ vo vzťahu ku škodlivému následku spôsobenému úmyselným násilným trestným činom treba vykladať v súlade s výkladom pojmu „nemajetková ujma“ v občianskom konaní.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody v adhéznom konaní je nutné rešpektovať hmotnoprávne ustanovenia osobitných predpisov, na ktorých je uplatnený nárok založený a ktorými sa tiež aj riadi. Tieto predpisy špecificky upravujú vznik nároku na náhradu škody, jeho obsah a rozsah, spôsob náhrady.

Poškodená spoločnosť NN životná poisťovňa, a.s. vyčíslila náhradu škody vo výške 4.232.005,- Eur a poškodená spoločnosť UNIQA Insurance Group vyčíslila náhradu škody vo výške 380.490,50 Eur. Nároky týchto poškodených spoločností boli uplatnené nepochybne pred skončením vyšetrovania v predmetnej trestnej veci a tieto nároky boli následne prednesené na hlavnom pojednávaní.

Najvyšší súd preto dospel k záveru, že vecne správny a v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Trestného poriadku je výrok o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodenej NN životná poisťovňa, a.s. vo výške 4.232.005,- Eur a poškodenej UNIQA Insurance Group, a.s. škodu vo výške 380.490,50 Eur, keďže poškodené spoločnosti si v rámci tzv. adhézneho konania uplatnili škodu riadne a včas.

Najvyšší súd nezistil v predmetnej trestnej veci dôvody na zrušenie, prípadne zmenu napadnutého rozsudku, nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, a preto jeho odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.